

TRACE

**Traditional Children's Stories for a Common
Future**

Zvēri un abras taisītājs

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Reiz dzīvoja vecs vīriņš, abru taisītājs. Reiz viņam pietrūka maizes. Bet kaimiņu saimnieks sacīja: - Uztaisi man jaunu abru, tad maizi iedošu!

Labi, vīriņš piekrita. Vīriņš uztaisīja prāvu abru un nesa kaimiņam. Bet tai dienā bija briesmīgi karsts laiks, nesamais smags, vīriņam spēka pamaz. Tādēļ viņš nolikās mežā zem kupla ozola atpūsties, bet abru uzlika virsū kā apsegu.

Te pēc kāda laika atskrēja zaķis, nosēdās uz abras un brīnījās: - Tavu jauku galdiņu, tikai nekā nav virsū!

Pa brītiņu attecēja lapsa, nosēdās uz abras blakus zaķim un brīnījās: - Tavu jauku galdiņu, tikai nekā nav virsū!

Vēl pēc brītiņa atskrēja vilks, nosēdās uz abras lapsai blakus un brīnījās: - Tavu jauku galdiņu, tikai nekā nav virsū!

Pa brītiņam atnāca vēl lācis, notupās uz abras vilkam blakus un brīnījās: - Tavu jauku galdiņu, tikai nekā nav virsū!

Tā nu sēdēja, sēdēja visi, kamēr attapās: vai nevarētu kādu maltīti sagādāt?

Lācis sacīja: - Zinu mežā brangu bišu stropu, to es atnesīšu.

Vilks sacīja: - Zinu kūtī treknu aunu, to es atnesīšu.

Lapsa sacīja: - Zinu sētā brangu zostēviņu, to es atnesīšu.

Zaķis iesaucās: - Zinu dārzā smagu kāpostgalviņu, to es atnesīšu.

Katrs aizgāja uz savu pusi. Pēc brīža lācis atstiepa stropu un nosvieda uz abras, ka noblīkšķēja vien. Tad vilks atnesa aunu, lapsa – zostēviņu un zaķis – kāpostgalviņu.

Sāka mieloties. Te vīriņš zem abras sakustējās, lācis nobijies iesaucās: - Kas to galdiņu kustina?

Neviens neatsaucās, un visi ēda tik tālāk. Pēc brītiņa vīriņš atkal sakustināja abru, vilks iesaucās: - Kas to galdiņu kustina? Neviens neatsaucās, un visi ēda tik tālāk.

Pēc brītiņa vīriņš atkal sakustināja abru, lapsa iesaucās: - Kas to galdiņu kustina?

Neviens neatsaucās, un visi ēda tik tālāk. Pēc brītiņa vīriņš zem abras apgriezās uz otriem sāniem, abra stipri sakustējās.

Zaķis sabijies iesaucās: - Kas to galdiņu kustina? Te vairs nav labi, bēgsim!

Un tā aizbēga visi – katrs uz savu pusi. Bet vecajam abru taisītājam palika medus, gaļa, kāposti.

Par abru tas vēl no kaimiņa dabūja maizi – nu varēja dzīvot bez bēdu.